

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Wilber López Pastuzano

Vastaaja: Delegación del Gobierno en Navarra

Tuomiolauselma

Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY 12 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jossa – sellaisena kuin osa kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimista on sitä tulkinnut – ei säädetä pitkään oleskelleen kolmannen valtion kansalaisen karkottamissuojan edellytysten soveltamisesta kaikkien hallinnollisten karkottamispäätösten osalta, riippumatta tällaisen toimenpiteen luonteesta tai sitä koskevista oikeudellisista menettelytavoista.

⁽¹⁾ EUVL C 46, 13.2.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 5.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte costituzionale – Italia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat M.A.S. ja M.B.

(Asia C-42/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 325 artikla — Tuomio 8.9.2015, Taricco ym. (C-105/14, EU:C:2015:555) — Arvonlisäverorikoksia koskeva rikosoikeudenkäynti — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään vanhentumisajoista, jotka voivat johtaa siihen, että rikoksista ei rangaista — Euroopan unionin taloudellisiin etuihin kohdistuva vahinko — Velvollisuus jättää soveltamatta kansallisen oikeuden säännöksiä, jotka saattavat olla ristiriidassa jäsenvaltioille unionin oikeudessa asetettujen velvollisuuksien kanssa — Rikosoikeudellinen laillisuusperiaate)

(2018/C 052/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte costituzionale

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

M.A.S. ja M.B.

Muu osapuoli: Presidente del Consiglio dei Ministri

Tuomiolauselma

SEUT 325 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että siinä asetetaan kansalliselle tuomioistuimelle velvollisuus jättää arvonlisäverorikoksia koskevassa rikosoikeudenkäynnissä soveltamatta vanhentumisaikoja koskevia kansallisia säännöksiä, jotka kuuluvat kansalliseen aineelliseen oikeuteen ja jotka estävät tehokkaiden ja ennaltaehkäisevien seuraamusten määräämisen huomattavassa määrässä törkeitä petoksia, jotka kohdistuvat Euroopan unionin taloudellisiin etuihin, tai joissa säädetään vanhentumisajoista, jotka ovat lyhyemmät sellaisten törkeiden petosten tapauksessa, jotka kohdistuvat mainittuihin etuihin, kuin sellaisten törkeiden petosten tapauksessa, jotka kohdistuvat asianomaisen jäsenvaltion taloudellisiin etuihin, paitsi jos tästä soveltamatta jättämisestä on seurauksena rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen loukkaaminen sen vuoksi, että sovellettava lainsäädäntö ei ole riittävän täsmällinen tai että sellaista lainsäädäntöä on sovellettu taannehtivasti, jossa asetetaan rangaistavuuden edellytyksiä, jotka ovat ankarampia kuin ne, jotka olivat voimassa rikoksen tekemisen ajankohtana.

⁽¹⁾ EUVL C 195, 19.6.2017.